

Maximes Capitales = DL X, 139-154 - éd. Usener

Auteur(s) : Diogène Laërce ; Epicure

Les folios

En passant la souris sur une vignette, le titre de l'image apparaît.

11 Fichier(s)

Mots clés

[Usener, Hermann \(1834-1905\)](#)

Comment citer cette page

Diogène Laërce ; Epicure, Maximes Capitales = DL X, 139-154 - éd. Usener, 1887

Department of Philosophy and Cultural Heritage of University Ca' Foscari of Venice ; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle)

Consulté le 29/08/2025 sur la plate-forme EMAN :
<https://eman-archives.org/Epicurei/items/show/22>

Présentation du document

Date 1887

Mentions légales

- Responsabilité éditoriale : Department of Philosophy and Cultural Heritage of University Ca' Foscari of Venice ; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Texte : Domaine public

Editeur de la fiche Department of Philosophy and Cultural Heritage of University Ca' Foscari of Venice ; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle)
Contributeur(s)

- Giovacchini, Julie
- Marchand, Stéphane

Langue

- Français
- Grec ancien

SourceVoir description détaillée du texte : [CIRIS](#)

Contenus reliés

Collection Ep. Maximes Capitales

[Maximes Capitales - traduction anglaise](#) est une traduction de ce document
[Maximes Capitales = DL X, 139-154 - éd. Mühl](#) est une version de ce document
[Maximes Capitales = DL X, 139-154 - éd. Frobenius](#) est une version de ce document
[Maximes Capitales = DL X, 139-154 - éd. Hicks](#) est une version de ce document

Description du document

DescriptionReproduction de l'édition grecque de Usener (=#Us) accompagnée d'une transcription indexée et enrichie de notes critiques.

Texte grec de la transcription établi à partir de :

R. D. Hicks, Lives of Eminent Philosophers. Diogenes Laertius. Cambridge. Harvard University Press, 1972 (First published 1925) = #Hic
Miroslav Marcovich, Diogenes Laertius Vitae Philosophorum, Stuttgart, Teubner, 1999 = #Marc
Hermann Usener, Epicurea, Stuttgart, Teubner, 1887 = #Us
Tiziano Dorandi, Lives of Eminent Philosophers, Cambridge University Press, 2013 = #Dor
Graziano Arrighetti, Epicuro. Opere, Nuova edizione riveduta e ampliata, Turin, Giulio Einaudi Editore, 1973 = #Arr

Voir description détaillée de l'édition : [CIRIS](#)

Notice créée par [Julie Giovacchini](#) Notice créée le 30/11/2021 Dernière modification le 18/05/2022

**ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ
ΚΥΡΙΑΙ ΔΟΞΑΙ**

139 Ι Τὸ μακάριον καὶ ἀφθαρτὸν οὐτε αὐτὸ πράγματα ἔχει οὐτε ἄλλῳ παρέχει, ὥστε οὐτε δργαῖς οὐτε χάρισι συνέχεται· ἐν ἀσθενεῖ γὰρ πᾶν τὸ τοιοῦτον.

II 'Ο θάνατος οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς· τὸ γὰρ διαλυθὲν ἀνασθητεῖ· τὸ δ' ἀναισθῆτον οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς.

5 τὸ τοιοῦτον. ἐν ἀλλοις δὲ φησι τοὺς θεούς λόγῳ θεωρητούς, οὓς μὲν κατ' ἀριθμὸν ὑφεστώτας, οὓς δὲ κατὰ δμοείδειαν ἐκ τῆς συνεχοῦς ἐπιρρύσεως τῶν δμοίων εἰδώλων ἐπὶ τὸ αὐτὸ δποτετελεσμένους, ἀνθρωποειδεῖς SCHOLION

I titulum addidi || 3 πρᾶγμα Seneca πρᾶγμ' scholion Iliadis, fort. Cicero || 4 δῆλο F δῆλοις Seneca scholion Iliad. | ὥστε] διὸ scholion Iliad. | οὐτε post ὥστε om F | [δργαῖς B | χάρισι] λύπαις scholion Iliad. | συνέχεσθαι B || 5 ἀσθενεῖ Philodemus Nemesius (Cicero d. nat. deor. I 44, 122. 124), ut Epicurus ipse supra p. 28, 5 || 6 διαλυθὲν FHPQf Plutarchus Gellii, Sextus Alexander Stobaeus: ἀναλυθὲν B λυθὲν Plutarchus contra Epicuream beatitudinem 23 p. 1103⁴ 27 p. 1105^a || 7 δ' BFPQ: δὲ Hf | ἀναισθῆτον Stobaeus ἀναισθῆτεin editor ap. Alexandrum in analyt. f. 117^c | οὐδὲ H¹

8 θεωρητούς libri: θεωρητούς εἶναι Meibomius || 9 δμοείδειαν HP²Q: δμοείδιαν Bf δμοίδιαν P¹ δμοιοειδίαν F || 10 δμοίων] ίδιων F || 11 δποτετελεσμένους Kuehnias: δποτετελεσμένων BH PQf τετελεσμένων F | ἀνθρωποειδ[ει]ς P. dixere de hoc scholio quicumque de dis Epicuri disservere, nuper Schoemannus opusc. ac. t. IV p. 351 sqq. R Volkmann in Fleckiseni annali 1871 p. 688 RHirzel unters. z. Ciceros philos. schrr. I p. 72 sqq. Woltjer de Lucretii philos. p. 165 sq. Lachelier revue de philol. 1877 t. I p. 264

III "Ορος τοῦ μεγέθους τῶν ἡδονῶν ἡ παντός τοῦ ἀλτοῦντος ὑπεξαιρεσίς. ὅπου δ' ἂν τὸ ἡδόμενον ἐνῇ, καθ' δν ἂν χρόνον ἦ, οὐκ ἔστι τὸ ἀλτοῦν ἢ τὸ λυπούμενον ἢ τὸ συναμφότερον.

IV Οὐ χρονίζει τὸ ἀλτοῦν συνεχῶς ἐν τῇ σαρκὶ, ἀλλὰ 140 τὸ μὲν ἄκρον τὸν ἐλάχιστον χρόνων πάρεστι, τὸ δὲ μόνον ὑπερτείνον τὸ ἡδόμενον κατὰ σάρκα οὐ πολλὰς ἡμέρας συμβαίνει, αἱ δὲ πολυχρόνιοι τῶν ἀρρωστιῶν πλεονάζον ἔχουσι τὸ ἡδόμενον ἐν τῇ σαρκὶ ἢ περ τὸ ἀλτοῦν.

V Οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως καὶ καλῶς ¹⁶ καὶ δικαίως *(οὐδὲ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως)* ἄνευ τοῦ ἡδέως. ὅτῳ δ' ἐν τούτων μὴ ὑπάρχει οἷον ζῆν φρονίμως, καὶ καλῶς καὶ δικαίως ὑπάρχει, οὐκ ἔστι τούτον ἡδέως ζῆν.

VI "Ενεκα τοῦ θαρρεῖν ἐξ ἀνθρώπων ἡν κατὰ φύσιν ἀγα- ¹⁸ θόν, ἐξ ἀν ποτε τοῦτο οἵος τ' ἢ παρασκευάζεσθαι.

15 κατὰ φύσιν ἀρχῆς καὶ βασιλείας GLOSSEMA u. ἐξ ἀν

1 ἦ] ἦ P¹ om Macrobius | cf. Voll. Herc. coll. II t. VII f. 14 (Gomperz. *steschr. f. d. austerr. gymn.* 1866 p. 708) 'ἡ παντός τοῦ ἀλγοῦντος ὑπεξαιρεσίς': τ[ὸ] μὲν τὰρ παντ[ό]ς διέλκεται κατὰ τὰ ἀντί[γραφα], προστιθεμένου τοῦ παντός ἐν τισίν, ἐν δὲ τισίν μὴ προστιθεμένου κατὰ πάντα δέ τὰ [καλ]ῶς ἔχοντα ἀν[τί]-γραφα [τε]γραπται ἡ [τοῦ] [ἀλ]γοῦντος ἔξαιρεσίς, οὐ[χ] ὑπ-έξαιρεσίς | τοῦ λυπούμενος Nemesius || 2 ὑπεραιρεσίς f | ἰδο-μενον P¹ | ἐνī P¹ || 3 ἀν F¹H: om BP¹Q post χρόνον traicit H | ὥ] ἦ P¹ | τὸ ante λυπούμενον om BP¹Q || 5 οὐ om P¹ || 7 ὑπερ-τονον P¹ | τὸ ἡδόμενον . . . 9 ἔχουσι om F¹Qf, in mg supplevit F², de sententia cf. Maduigius ad Cic. de fin. I 12, 40 p. 85² | κατὰ σάρκα] ἐν τῇ σαρκὶ mg H sed deletum || 8 ἀρρωστῶν F || 9 εἰ περ f || 11 οὐδὲ . . . δικαίως supplevit Gassendus | ἄνευ . . . 13 κα-λῶς om F || 12 ὅτῳ P² ὅτῳ P¹ | δ' ἐν τούτων] δὲ τοῦτο libri | ὑπάρχ(ειν) Q | οἷον] οὐ libri | ζῆ libri: corr. Gassendus || 13 καὶ ὁ δικαίως Ff | ὑπα . . . cum fenestra B | τοῦτο B¹ || 15 ἦν] ἦ libri | sort. ἀγαθά || 16 τοῦτο] τοῦτο τις Meibomius | τ' ὥ] τ'

141 VII Ἔνδοξοι καὶ περίβλεπτοί τινες ἐβουλήθησαν γενέσθαι, τὴν ἔξ ανθρώπων ἀσφάλειαν οὕτω νομίζοντες περιποιήσεσθαι ώστε εἰ μὲν ἀσφαλής ὁ τῶν τοιούτων βίος, ἀπέλαβον τὸ τῆς φύσεως ἀταθόν· εἰ δὲ μὴ ἀσφαλής, οὐκ εἶχουσιν οὐ ἔνεκα ἔξ ἀρχῆς κατὰ τὸ τῆς φύσεως οἰκεῖον ωρέχθησαν.

VIII Οὐδεμία ἡδονὴ καθ' ἑαυτὸν κακόν· ἀλλὰ τὰ τινῶν ἡδονῶν ποιητικὰ πολλαπλασίους ἐπιφέρει τὰς ὄχλησεις τῶν ἡδονῶν.

142 IX Εἰ κατεπικνοῦτο πᾶσα ἡδονὴ καὶ χρόνῳ καὶ περὶ ὅλον τὸ ἄθροισμα ὑπῆρχεν ἢ τὰ κυριωτάτα μέρη τῆς φύσεως, οὐκ ἂν ποτε διέφερον ἀλλήλων αἱ ἡδοναί.

X Εἰ τὰ ποιητικὰ τῶν περὶ τοὺς ἀσώτους ἡδονῶν ἔλυε τοὺς φόβους τῆς διανοίας τούς τε περὶ μετεώρων καὶ θανάτου καὶ ἀλγηδόνων, ἔτι τε τὸ πέρας τῶν ἐπιθυμιῶν ἐδίδασκεν, οὐκ ἂν ποτε εἶχομεν ὃ τι ἐμεμψάμεθα αὐτοῖς, πανταχόθεν ἐκπληρουμένοις τῶν ἡδονῶν καὶ οὐθαμόθεν οὔτε τὸ ἀλτοῦν οὔτε τὸ λυπούμενον ἔχουσιν, ὃ περ ἔστι τὸ κακόν.

xi Εἰ μηθὲν ἡμᾶς αἱ τῶν μετεώρων ὑποψίαι ἡνῶχλουν

I ἐβουλήθησαν F || 5 κατὰ παρὰ Meibomius, tu cf. Philod. Voll. Herc. coll. alt. t. i f. 78 δέξα τοίνυν χάριν ἀσφαλείας ἔδιψθη κατὰ φύσιν || 7 ἡδονὴ hoc loco om f | ἑαυτὴν Ff γρ P² | κακὸν BHPQ: κακὴ F² γρ P² ἡδονὴ κακὴ. f | τὰ] τὸ Q om Ff | 8 ἡδονῶν post τινῶν om B¹ || 10 κατεπικνοῦτο πᾶσα ἡδονὴ FH P²f: κατεπύκνου πᾶσα ἡδονὴ τῷ BP¹Q terminatione passiuia male trajecta | καὶ ante χρόνῳ in fenestra om B¹ | περὶ ὅλον Ff γρ P² περίοδον BHPQ: em. Rossius commentt. Laert. p. 321 || 13 τὰ ποιητὰ f, γρ mg P² | ἀσώτους] ἀσωμάτους Ff εὐσωμάτους γρ P² | ἔλυε] ἔλεγε f || 14 μετεώρων] deorum Cicero liberius || 15 ἔτι τε] ἔτι Q || 16 ποτὲ εἶχομεν B ποτε εἴημεν Ff π. εἰη μὲν Stephanus in Ciceronianō lexico graecolat. p. 55 | μεμψάμεθα B: μεμψαμέθα ceteri || 17 πάντοθεν Ff γρ P² | εἰσπληρουμένοις libri | οὐθαμόθεν P¹Q οὐθαμόθεν B: οὐδαμόθεν FHP¹f || 18 τὸ αὐτε ἀλτοῦν om B || 20 αἱ] αἱ ὑπὲρ Plutarchus | ἡνῶχλουν F

καὶ αἱ περὶ θανάτου, μὴ ποτε πρὸς ἡμᾶς ἢ τι, ἔτι τε τὸ μὴ κατανοεῖν τοὺς δρους τῶν ἀλγηδόνων καὶ τῶν ἐπιθυμῶν, οὐκ ἀν προσεδεόμεθα φυσιολογίας.

XII. Οὐκ ἡν τὸ φοβούμενον λύειν ὑπέρ τῶν κυριωτάτων 143 μὴ κατειδότα τίς ἡ τοῦ σύμπαντος φύσις, ἀλλ' ὑποπτευό-⁵ μενόν τι τῶν κατὰ τοὺς μύθους. ὥστε οὐκ ἡν ἀνευ φυσιολογίας ἀκεραιούς τὰς ἡδονὰς ἀπολαμβάνειν.

XIII. Οὐθὲν ὄφελος ἡν τὴν κατ' ἀνθρώπους ἀσφάλειαν κατασκευάζεσθαι τῶν ἀνωθεν ὑπόπτων καθεστώτων καὶ τῶν ὑπὸ γῆς καὶ ἀπλῶς τῶν ἐν τῷ ἀπείρῳ.¹⁰

XIV. Τῆς ἀσφαλείας τῆς ἐξ ἀνθρώπων γενομένης μέχρι τινός δυνάμει τινὶ ἐξερειστικὴ καὶ εὐπορία εἰλικρινεστάτη γίνεται ἡ ἐκ τῆς ἡσυχίας καὶ ἐκχωρήσεως τῶν πολλῶν ἀσφάλεια.

XV. Ὁ τῆς φύσεως πλούτος καὶ ὠρισται καὶ εὐποριστός 144 ἐστιν⁶ ὁ δὲ τῶν κενῶν δοξῶν εἰς ἀπειρον ἐκπίπτει.

XVI. Βραχέα σοφῷ τύχῃ παρεμπίπτει, τὰ δὲ μέγιστα καὶ

1 καὶ περὶ f ἔτι τε τὰ περὶ Plutarchus | ἡ τί BHP²Q: ἡ τί F
 ἡ τί P¹ εἰ τι f | ἔτι] ἔστι f | τε τὸ μὴ κατανοεῖν Lachelibr. *retrae-
 de phisic. 1877 t. i p. 85. 200:* τετόλμηκα (τετολμηκά B τ•τό•μηκα
 P¹) νοεῖν libri, αἷς σφά(λμα) αἴποτατ mg B || 3 οὐκ ἀν ἔδει-
 μεθα F || 5 τίς ἡ τοῦ P | ὑποπτεύοντά ειτ qui exspectet || 6 τῶν]
 τῶν B | φυσιολογίας P¹ || 7 ἀκεραιούς F ἀκεραιας f || 8 οὐδέν B? |
 ὄφελος F ὄφαλος H | κατ' BPF: κατά HP²Q | ὄφαλιαν P || 9 κα-
 θεστώτων f || 10 τῶν ἐν τῷ ἀπείρῳ] τῶν ἀπείρων τῶν ὑπὸ cum
 proxima sententia coniungit F || 11 τινομένης f || 12 δύναμις H
 aperta interpolatione | τινὶ] τέ BFPQf τε H | ἐξερειστικὴ F: ἐξ-
 ερειστικὴ H ἐξερειστικὴ P²f ἐξερειστικὴ P¹Q ἐξερειστικὴ B. conieciās
 ἐξερειστικὴ H | ἐυπορία εἰλικρινεστάτη f || 13 ἐκχωρήσεως Hf: ἐγ-
 χωρήσεως BFPQ | πόλλων f || 14 ἀσφαλείας H. ἀδεια coniece-
 ram || 15 [φύσεως] compendiose P² | καὶ post ὠρισται bis dat B ||
 16 ισοι· F || 17 βραχέα BFP²f Vitruvius Seneca, nec aliter Cicero
 qui non potuit *exiguam fortunam interuenire sapienti dicere de fin.* i 19, 63 (n 27, 89) Tusc. disp. v 9, 26 sed *exiguum:* βραχεῖα
 HP²Q Stoibacus | τύχῃ Cobetus

κυριώτατα δὲ λογισμὸς διώκησε κατὰ τὸν συνεχῆ χρόνον τοῦ βίου.

xvii 'Ο δίκαιος ἀταρακτότατος, οὐδὲ ἄδικος πλείστης ταραχῆς τέμων.

s xviii Οὐκ ἐπαύεται ἐν τῇ σαρκὶ ἡ ἡδονή, ἐπειδάν ἄπαξ τὸ κατ' ἔνδειαν ἀλγοῦν ἔξαιρεθῇ, ἀλλὰ μόνον ποικίλλεται· τῆς δὲ διανοίας τὸ πέρας τὸ κατὰ τὴν ἡδονὴν ἀπεγέννησεν ἢ τε τούτων αὐτῶν ἐκλόγισις καὶ τῶν ὁμοτενῶν τούτοις, ὅσα τοὺς μεγίστους φόβους παρεσκεύαζε τῇ διανοίᾳ

145 xix 'Ο ἀπειρος χρόνος ἵσην ἔχει τὴν ἡδονὴν καὶ οὐ πεπρασμένος, ἐάν τις αὐτῆς τὰ πέρατα καταμετρήσῃ τῷ λογισμῷ.

xx 'Η μὲν σὰρξ ἀπέλαβε τὰ πέρατα τῆς ἡδονῆς ἀπειρα, καὶ ἀπειρος αὐτὴν χρόνος ἀρέσκοι ἀν. ἡ δὲ διάνοια τοῦ τῆς σαρκὸς τέλους καὶ πέρατος λαβούσα τὸν ἐπιλογισμὸν καὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ αἰώνος φόβους ἐκλύσασα τὸν παντελῆ βίον παρεσκεύασεν, καὶ οὐθὲν ἔτι τοῦ ἀπειρου χρόνου προσέδεήθη· *(οὐ)* μὴν ἀλλ' οὔτε ἔφυτε τὴν ἡδονὴν οὐθ' ἥνικα τὴν ἐξαγωγὴν ἐκ τοῦ Ζῆν τὰ πράγματα παρεσκεύασο Ζεν, ὡς ἐλλείπουσά τι τοῦ ἀρίστου βίου κατέστρεφεν.

2 βίου διοικεῖ καὶ διοικήσει GLOSSEMA n. 1 διψκησε

I διψκησε Stobaeus διώκηκε καὶ libri διώκει καὶ f | κατὰ τὸν συνεχῆ χρόνον τοῦ βίου BHPO κατὰ τὸν συνεχῆ χρόνον Ff κατὰ τὸν βίον καὶ συνεχῆ χρόνον Stobaeus: omittunt Cicero et Vitruvius, adulterina censet Meinekius sib. crit. ad Stob. ecl. p. excviii || 3 ὁ δίκαιος βίος Diodorus | ἀταρακτότατος BP || 5 ἐν τῇ σαρκὶ post ἡ ἡδονὴ dat f | τῇ om F || 7 τὸ πέρας κατὰ F || 8 ἐκλόγισις BPQ: ἐκλόγῃσις H ἐκλόγησις Ff || 10 'Ο om BP'Q || 11 καταμετρήσει F || 14 ἀρέσκοι ἀν| παρεσκεύασεν libri || 16 παντελεῖ F || 17 παρεσκεύασεν BH, sine v ceteri | ἀπειρου χρόνο[υ] B ἀπόρου χρόνου PQ mg H, in quo tamen ἀπειρου diuersa manu adscribitur: ἀπειρου βίου FHf γρ P² || 18 προσέδεήθη· οὐ μὴν] προσέδεήθη- μεν F, Hf γρ P² [προσέδεθη] μὲν B προσέδεθμεν PQ | οὐθ' F'H: οὐδ' F²PQf οὐδὲ B || 20 ἀλλίπουσα BQ | ἀσρίστου f
21 glossema non norunt Cicero Vitruvius Stobaeus

XXI Ό τὰ πέρατα τοῦ βίου κατειδώς οἰδεν, ὡς εύπόρι- 146
στόν ἔστι τὸ <τὸ> ἀλτοῦν κατ' ἔνδειαν ἔξαιροῦν καὶ τὸ
τὸν δλον βίον παντελῇ καθιστάν· ὥστε οὐδὲν προσδεῖται
πραγμάτων ἀγῶνας κεκτημένων.

XXII Τό ύφεστηκός δεῖ τέλος ἐπιλογῆςθαι καὶ πᾶσαν τὴν ἐνάρτειαν, ἐφ' ἦν τὰ δοξαζόμενα ἀνάγομεν· εἰ δὲ μή, πάντα ἀκρισίας καὶ ταραχῆς ἔσται μεστά.

XXIII Εἰ μάχη πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν, οὐχ ἔξεις οὐδὲν ἄν τὴν φῆς αὐτῶν διεψεύσθαι πρὸς τί ποιούμενος τὴν ἀνατήν κρίνης. 10

XXIV Εἴ τιν' ἔκβαλεῖς ἀπλῶς αἰσθησιν καὶ μὴ διαιρήσεις 147
τὸ δοξαζόμενον καὶ τὸ προσμένον καὶ τὸ παρὸν ἡδη κατὰ τὴν αἰσθησιν καὶ τὰ πάθη καὶ πᾶσαν φανταστικὴν ἐπιβολὴν τῆς διανοίας, συνταράξεις καὶ τὰς λοιπὰς αἰσθήσεις τῇ ματαίῳ δόξῃ, ὥστε τὸ κριτήριον ἄπαν ἔκβαλεῖς. εἰ δὲ οἱ βεβαιώσεις καὶ τὸ προσμένον ἄπαν ἐν ταῖς δοξαστικαῖς ἔννοιαις καὶ τὸ μὴ τὴν ἐπιμαρτύρησιν, οὐκ ἔκλείψει τὸ

1 ο τὰ] ἐν ἡ τὰ H | ἀπόριστόν f || 2 [κοτι] compendiose P² |
ἔστι τὸ ἀλτοῦν libri: corr. Casaubonus || 3 καθιστάν BFHP ||
5 ύφεστικός B | δεῖ δέ f | τέλος delebat Schneiderus ad Epic. p. 54,
ta cī. p. 65, 3. 77, 4 | ἐπιλογῆςθαι] λογιζεσθαι F || 6 ἐνέργειαν Q,
sscr H² || 8 εἰ] εἰ μὴ F¹ || 9 ἀν om B¹ | φῆς (φῆς Q) αὐτῶν BHPQ:
αὐτῶν εφ' ἦς (ε puncto inposito deletum) F¹ αὐτῶν φῆς F²f | διε-
ψεύσθαι F | πρὸς τι BHPQ || 10 κρίνεις BF || 11 τιν' HPQ:
τίνα Bff | ἔκβάλλεις libri nisi quod ἔκβάλλεις H¹ ἔκβάλλης f: em.
Cobetus | καὶ μὴ ... 13 αἰσθησιν om Q | διαιρήσεις HP διαιρήσεις
B: διαιρεῖς εἰς F διαιρής εἰς f || 12 τὸ δυζόμενον F | καὶ Ff: κατὰ
BHP²s | προσμένον Ff: προσμενόμενον BHP || 13 post πᾶσαν era-
sas aliquot litteras uideas in P || 14 τῆς om H | [συνταρ]άξεις P² ||
15 ματαίῳ HPQ ματαίων B: ματαίᾳ F, f | ὥστε] ὡς Q | ἔκβαλεῖς f:
ἔκβάλλεις libri || 16 βεβεώσεις B | προσμένον Ff: προσμενόμενον
BHPQs || 17 τὴν ἐπιμαρτύρησιν recte explanatum a Schneidero
p. 52 delebat Huebnerus | ἔκλείψεις libri: em. Bonnetus De Galeni
subfig. empir. p. 82

διεψευσμένον· ὥστ' ἀνηρηκώς ἐσῃ πᾶσαν ἀμφισβήτησιν
καὶ πᾶσαν κρίσιν τοῦ δρθῶς ή μὴ δρθῶς.

148 XXV Εἰ μὴ παρὰ πάντα καιρὸν ἐπανοίσεις ἔκαστον τῶν
πραττομένων ἐπὶ τὸ τέλος τῆς φύσεως, ἀλλὰ προκατα-
στρέψεις εἴ τε φυτήν εἴ τε δίωξιν ποιούμενος εἰς ἄλλό τι,
οὐκ ἔσονται σοι τοῖς λόγοις αἱ πράξεις ἀκόλουθοι.

XXVI Τῶν ἐπιθυμιῶν ὅσαι μὴ ἐπ' ἀλτοῦν ἐπανάγουσιν
ἔαν μὴ συμπληρωθῶσιν, οὐκ εἰσὶν ἀναγκαῖαι ἀλλ' εὐδιά-
χυτον τὴν δρεξιν ἔχουσιν, δταν δυσπόριστον η *(η)* βλάβης
ἀπεργαστικαὶ δόξωσιν εἶναι.

XXVII Ὡν η σοφία παρασκευάζεται εἰς τὴν τοῦ ὄλου
βίου μακαριότητα, πολὺ μέγιστον ἔστιν η τῆς φιλίας
κτήσις.

XXVIII Ἡ αὐτὴ τνώμη θαρρεῖν τε ἐποίησεν ὑπὲρ τοῦ μη-
θὲν αἰώνιον εἶναι δεινὸν μηδὲ πολυχρόνιον, καὶ τὴν ἐν
αὐτοῖς τοῖς ὡρισμένοις ἀσφάλειαν φιλίας μάλιστα κατεῖδε
συντελουμένην.

149 XXIX Τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μέν εἰσι φυσικαὶ *(καὶ ἀναγκαῖαι)*.

1 ὥστ' ἀνηρηκώς] ως τετηρηκώς libri | [ἐσῃ πᾶσαν] εἰς ἀπά-
σαν f | ξε[η] B || 2 κρίσιν] βῆσιν f || 3 εἰ] η H | παραπάντα B |
περὶ H | πάν[τα] P¹ || 5 ἢτε δίωξιν B || 7 sententiam XXVI Gas-
sendus post s. XXX, Meibomius post s. XXIX conlocauerat | ἐπαλ-
γοῦν BP || 8 ἀδιάχυτον HQ ἐνδιαδόχητον f || 9 δυσπόριστοι Ff,
οἱ terminationem sc̄r P² | η η] η B h ceteri || 10 ἀπέργαστοι δόξω-
σιν f || 11 sent. XXVII et sequentem ante s. XXXI Gassendus po-
nuit | ὅν] emnūm rerum quas Cicero: an δουν legebat? || 14 τε
omissum sc̄r H¹ τι F | ἐποίησε BP || 15 καὶ τὴν . . . 17 συντε-
λουμένην sententiae XXVII Meibomius subiunxit contra Ciceronis
testimonium || 16 φιλίας libri | κατεῖδε Maduigius ad Cic. de fin.
1 20, 68: p̄ersepxit Cīcero κατεῖδε libri, sed κα[τείναι] B || 17 [συν]-
τελουμένην B || 18 φυσικαὶ F | καὶ . . . p. 78, 1 φυσικαὶ om libri,
suppleuit HStephanus in Ciceron, lexico graecolat. p. 53 ex Cicerone.
interpolatam dat G Iectionem Tῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μέν εἰσι φυσικαὶ
καὶ οὐκ ἀναγκαῖαι· αἱ τε (voluit αἱ δὲ) φυσικαὶ καὶ ἀναγκαῖαι

αἱ δὲ φυσικαὶ² καὶ οὐκ ἀναγκαῖαι³ αἱ δὲ οὔτε φυσικαὶ οὔτε ἀναγκαῖαι ἄλλὰ παρὰ κενῆν δόξαν γινόμεναι.

XXX. Ἐν αἷς τῶν φυσικῶν ἐπιθυμιῶν, μὴ ἐπ' ἀλγοῦν δὲ ἐπαναγουσῶν ἔαν μὴ συντελεσθῶσιν, ὑπάρχει ἡ σπουδὴ σύντονος, παρὰ κενῆν δόξαν αὗται γίνονται, καὶ οὐ παρὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν οὐδὲ διαχέονται ἄλλὰ παρὰ τὴν τοῦ ἀνθρώπου κενοδοξίαν.

XXXI. Τὸ τῆς φύσεως δίκαιον ἔστι σύμβολον τοῦ συμφέροντος εἰς τὸ μὴ βλάπτειν ἄλλήλους μηδὲ βλάπτεσθαι.

XXXII. "Οσα τῶν ζώων μὴ ἔδύνατο συνθήκας ποιεῖσθαι τὰς ύπερ τοῦ μὴ βλάπτειν ἄλλα μηδὲ βλάπτεσθαι, πρὸς ταῦτα οὐθὲν ἦν δίκαιον οὐδὲ ἄδικον· ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ἔθνῶν ὅσα μὴ ἔδύνατο ἡ μὴ ἐβούλετο τὰς συνθήκας ποιεῖσθαι τὰς ύπερ τοῦ μὴ βλάπτειν μηδὲ βλάπτεσθαι.

XXXIII. Οὐκ ἦν τι καθ' ἑαυτό δικαιοσύνη, ἀλλ' ἐν ταῖς μετ' ἄλλήλων συστροφαῖς καθ' ὀπηλίκους δὴ ποτε ἀεὶ τόπους συνθήκη τις ύπερ τοῦ μὴ βλάπτειν ἡ βλάπτεσθαι.

2 γινόμεναι φυσικάς καὶ ἀναγκαίας ἥτεται ὁ Ἐπίκουρος τὰς ἀλγηδόνος ἀπολυούσας, ὡς ποτὸν ἐπὶ δίφους φυσικάς δὲ οὐκ ἀναγκαίας δὲ τὰς ποικιλούσας μόνον τὴν ἡδονὴν, μὴ ὑπεξαιρουμένας δὲ τὸ ἀλγημα, ὡς πολυτελῆ σιτία· οὔτε δὲ φυσικάς οὔτε ἀναγκαίας, ὡς στεφάνους καὶ ἀνδριάντων ἀναθέσεις SCHOLION

2 οὔτε ante ἀναγκ. om P¹Q | παρὰ] περὶ H | τ[ι]νόμεναι P² γινόμεναι scholion Aristotelis ἥτούμεναι F || 3 fort. φυσικῶν μὲν ἐπιθ. | ἀπαλγοῦν FH || 4 ὑπάρχῃ B || 5 παρὰ] περὶ H utrubiique et u. 6 | ou puncto inposito delere uidetur F || 6 ἑαυτῶν] nouissimae syllabae oὐ sscr H¹ ἑαυτον P¹ | διαχέονται] διαδεχέονται (in me cor-rectum) H διά χρείαν τινά f || 10 ἡδύνατο F¹ ἡδύναντο f || 11 ἄλλα] ὄλλα BFQH² ὄλλα ἀν H¹ ὄλλα. P ὄλληλα Gassendus | μηδὲ om F¹ || 12 ἦν] ἡ BHPQ: οὐδὲ sscr P² ἔστιν οὐδὲ Ff || 13 ἡδύνατο Ff | ἢ μῆ] ἢ Ff || 15 [οὐ] ἦν B || 16 μετά B | καθὼ πη-λίκους BF | ἀεὶ F || 17 τις libri sed τῆς H | ἥ] μηδὲ Huebnerus

19 ἀλγηδόνας libri: corr. HWeilius | ποτῶν f | δὲ οὐκ F¹ δὲ καὶ οὐκ F² || 20 δὲ om Ff | μόνην Ff || 21 ἀλγησμα f | σιτέλα f οὔτε HPQ: οὔτε BFI || 22 ως στεφάνους] ως τε φασὶ H

151 XXXIV Ἡ ἀδικία οὐ καθ' ἑαυτὴν κακόν, ἀλλ' ἐν τῷ κατὰ τὴν ὑποψίαν φόβῳ, εἰ μὴ λήσει τοὺς ὑπὲρ τῶν τοιούτων ἐφεστηκότας κολαστάς.

XXXV Οὐκ ἔστι τὸν λάθρα τὶ κινοῦντα ὥν συνέθεντο πρὸς ἃ ἄλλήλους εἰς τὸ μὴ βλάπτειν μηδὲ βλάπτεσθαι, πιστεύειν ὅτι λήσει, κανὸν μυριάκις ἐπὶ τοῦ παρόντος λανθάνῃ, μέχρι τὸπο καταστροφῆς ἄδηλον εἰ καὶ λήσει.

XXXVI Κατὰ μὲν <τὸ> κοινὸν πᾶσι τὸ δίκαιον τὸ αὐτό, συμφέρον γάρ τι ἦν ἐν τῇ πρὸς ἄλλήλους κοινωνίᾳ· κατὰ δὲ τὸ ἴδιον χώρας καὶ ὕσσων δή ποτε αἰτίων οὐ πᾶσι συνέπεται τὸ αὐτὸ δίκαιον εἶναι.

152 XXXVII Τὸ μὲν ἐπιμαρτυρούμενον ὅτι συμφέρει ἐν ταῖς χρείαις τῆς πρὸς ἄλλήλους κοινωνίας, ἔχει τὸν τοῦ δικαίου χαρακτῆρα, ἐάν τε τὸ αὐτὸ πᾶσι γένηται ἐάν τε μὴ τὸ αὐτό. ἐάν δὲ νόμον θῆται τις, μὴ ἀποβαίνη δὲ κατὰ τὸ συμφέρον τῆς πρὸς ἄλλήλους κοινωνίας, οὐκέτι τοῦτο τὴν τοῦ

13 κοινωνίας, τῶν νομισθέντων εἶναι δικαίων ADDITAMENTVM capiti sententiae destinatum

2 μὴ λήσει B μελήσει f | τοὺς] τὰς F om f || 4 κινοῦντα] ποιοῦντα libri | συνέθεντο PQ || 5 μηδὲ BHPQ: καὶ Ff γρ P² || 6 ὅτι λήσει] δι cum hiatu in quo m. 2 ήσει addidit B | ἐπὶ Mena-gius: ἀπό BQ γρ P² ὡπό FPf [ό]πό H | τοῦ παρόντος uocibus spatiis VI fere litterarum reliquit vacuum F | λαμβάνει H || 7 εἰ καὶ] εἶναι F || 8 μέν κοινὸν libri; articulum restituit Gassendus || 10 [δή] π[οτε] B | αἰτίων B: αἰτιῶν reliqui || 13 ἔχει . . 14 χα-ρακτῆρα om f τὸν . . χαρ. om s | ἔχει τὸν τοῦ HPQ: ἔχει τὸ τοῦ F ἔχειν τοῦ B || 14 χαρακτῆρα] χώραν εἶναι BF idque effecit addito in pag χώραν P²: εἶναι HP¹Q χώραν Aldobrandinus | ἐάν τε τὸ αὐτὸ πᾶσι γένηται ἐάν τε μὴ τὸ αὐτὸ πᾶσι γένηται· ἐάν τε μὴ (μὴν PQ) τὸ αὐτὸ uno archetypi uersu oscitanter iterato BHPQ ἐάν τε αὐτὸ πᾶσι μὴ γένοιται F ἐάν τε τὸ αὐτὸ πᾶσι γένηται ἐάν τε τὸ αὐτὸ πᾶσι μὴ γένηται f || 15 ἐάν δὲ om s ἐάν τε po-steriora Stephani exempla | μόνον θῆται τις libri νομοτεθῆται τὶ f | ἀποβαίνη Hf: ἀποβαίνει reliqui | δέ] δή BQ

17 δίκαιον Bs om f. δικαίων <όν, τοῦτο> Meibomius structu-ram ueborum fulciens

δικαίου φύσιν ᔁχει. καν μεταπίπτη τὸ κατὰ τὸ δίκαιον συμφέρον, χρόνον δέ τινα εἰς τὴν πρόληψιν ἐναρμόττῃ, οὐδὲν ἡττον ἐκείνον τὸν χρόνον ἦν δίκαιον τοῖς μὴ φωναῖς κεναῖς ἑαυτούς συνταράττουσιν ἀλλ' εἰς τὰ πράτματα βλέπουσιν.

XXXVIII Ἐνθα μὴ καινῶν γενομένων τῶν περιεστώτων 153 πραγμάτων ἀνεφάνη μὴ ἐναρμόττοντα εἰς τὴν πρόληψιν τὰ νομισθέντα δίκαια ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔρτων, οὐκ ἦν ταῦτα δίκαια. Ἐνθα δὲ καινῶν γενομένων τῶν πραγμάτων οὐκ ἔτι συνέφερε τὰ αὐτά δίκαια κείμενα, ἐνταῦθα δὲ τότε 15 μὲν ἦν δίκαι', ὅτε συνέφερεν εἰς τὴν πρὸς ἄλλήλους κοινωνίαν τῶν συμπολιτευομένων· ὕστερον δ' οὐκ ἦν ἔτι δίκαια, ὅτε μὴ συνέφερεν.

XXXIX Ὁ τὸ μὴ θαρροῦν ἀπὸ τῶν ἔξιθεν ἄριστα συστη- 154 σάμενος οὗτος τὰ μὲν δυνατὰ διμόφυλα κατεσκευάσατο· 15 τὰ δὲ μὴ δυνατὰ οὐκ ἀλλόφυλά τε· δσα δὲ μηδὲ τοῦτο

1 [μετα]πίπτη P² μεταπί cump pī nsc, ut μεταπίπτει inter-
preteris F || 2 ἐναρμόττη Ff: ἐναρμόττει ceteri libri || 3 ἐκείνων
τῶν χρόνων f τὸν χρόνον ἐκείνον B || 4 κ[εν]αῖς F κ[εν]αῖς P¹
ἐκείναις Q | ἀλλ' εἰς τὰ] ὀλλὰ πλειστα libri || 6 κενῶν libri κοι-
νῶν f: corr. Gassendus || 7 ἀνεφάνη . . . 9 πραγμάτων om Ff,
contra totum locum qui est inde a u. 6 κενῶν γενομένων usque ad
9 Ἐνθα δὲ neglegenter iterant H: | μὴ] moi B | ἀρμόττοντα libri ||
8 τὰ νομισθέντα HPQ s: ἀνομισθέντα B ἢ νομισθέντα Aldobrandinus || 9 κενῶν HPQs καὶ τῶν B Aldobr.: corr. Gassendus |
τῶν om B || 10 δὲ BHPQ: δῆ Ff || 11 δίκαι' δτε] δίκ(αι)ο τε ἢ
(ó supra compendium καὶ syllabae positum) B: δίκαια δτε reliqui ||
12 συνπολιτευομένων B πολιτευομένων Ff | δὲ Ff || 14 τὸ μὴ
libri: τὸ f | μὴ θαρροῦν P¹ μηθαροῦν H | συστησάμενος uereor ut
dicī potuerit pro eo quod est συστειλάμενος. sed fieri potest ut
quod uerbis τὸ μὲν θαρροῦν . . . συστησάμενος oppositum esset
membrum interciderit, quam conjecturam et aduerbiūm ἄριστα sua-
det et pronomen οὗτος || 15 οὗτος om B solus || 16 τὰ δὲ μὴ . . .
p. 81, 1 ἀνεπίμικτος in hiatu per uersum et trientem patente om B,
τὰ δὲ μὴ δυνατὰ et ἀπίμικτος suppleuit m. 2 | οὐκ . . . p. 81, 1 δυ-
νατός ἦν om Aldobrandinus | δσα δὲ] δσα γε HPQ δσα Ff | μὴ
δὲ FHPQ: exspectes μηδ' αὐτό

δυνατός ἦν, ἀνεπίμικτος ἐγένετο, καὶ ἔηρέσατο ὅσα τούτων λυσιτελῇ πράττειν.

XL. "Οσοι τὴν δύναμιν ἔσχον τοῦ τὸ θαρρεῖν μάλιστα ἐκ τῶν ὁμορούντων παρασκευάσσασθαι, οὕτω καὶ ἐβίωσαν μετ' αὐτῶν ἡδιστα τὸ βεβαιότατον πίστιμα ἔχοντες, καὶ πληρεστάτην οἰκειότητα ἀπολαβόντες οὐκ ὠδύραντο ὡς πρὸς ἔλεον τὴν τοῦ τελευτήσαντος προκαταστροφήν.

1 ἀναπίμικτος H | ἔηρέσατο BFPQf; ἔξορίσατο H ἔωρίσατο s | τούτων Aldobrandinus: τούτω B τοῦτο s τοῦτ' HPQ τοῦ Ff || 2 λυσιτελῇ Ff: θλυσιτέλει HPQs λυσιτελές litteris II primoribus certis, ceteris euaniidis eis quidem sed quae dispici possint B λυσιτελεῖ Aldobrandinus || 3 δο[οι τηνδύνα]μιν ἔσχ]ον P² in quo inde a p. 80, 12 θυτέρον ut in extrema pagina litteras non paucae euaniuerunt | δοοις Q | τοῦ τὸ Meibomius: τοῦ τὲ B τοῦ τε HPQs τοῦ Ff τὸ Gassendus || 4 ὁμορούντων BH² | παρασκευάσσασθαι FQf γρ P²: παρασκευάσθαι P παρασκευάσθαι B παρεσκευάσθαι H | οὕτω] σύτοι Ff || 5 ἡδιστα τὸ] ἡδιστον τὸν B ἡδιστον • P ἡδιστον καὶ Q ἡδιστον FHf || 6 πληρέστατον F | ἀπολάνοντες F | ωδύροντο f || 7 πρὸς ἔλεον B πρὸς σὲ (σε H) δέον HPQ: θλεον F² γρ P² θλαιον F¹ | τούλευτήσαντος F¹ | καταστροφὴν F.